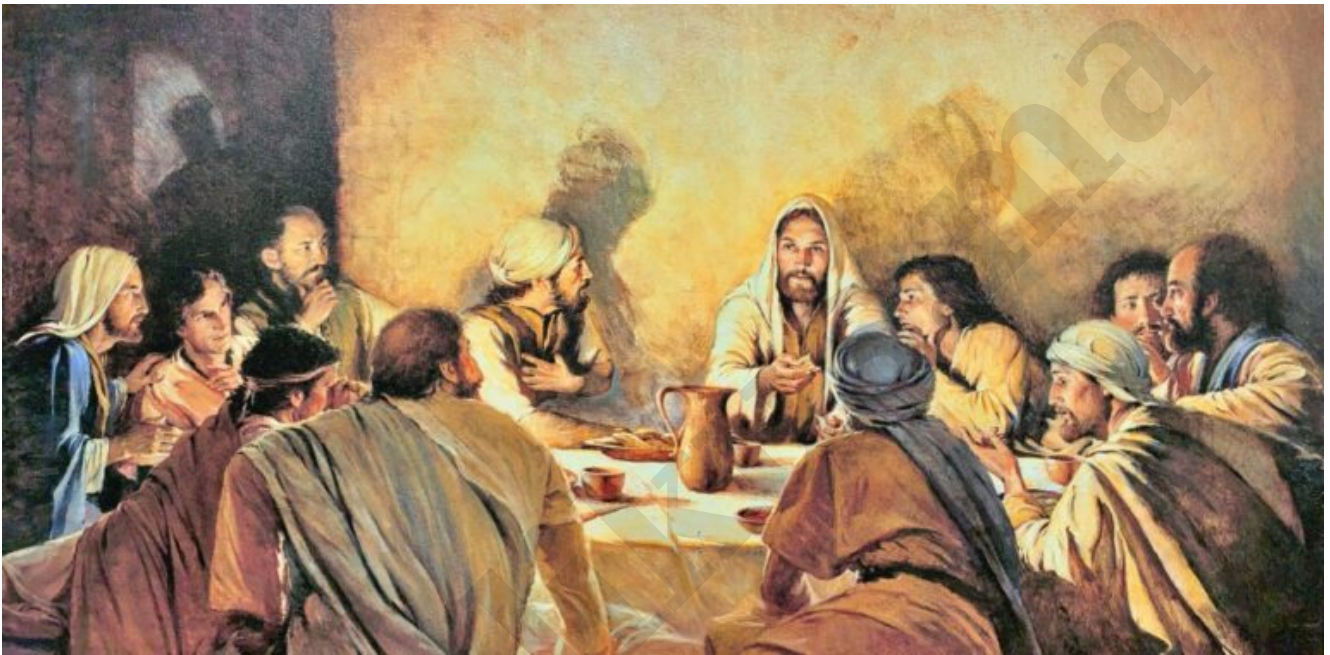

Sikeres Jézus?

A közel ötven éve kiadott *Edison Fonográf* nagylemezéről ismert dal jutott eszembe („Nem csábít engem, a siker a pénz,/ az élethez nem kell más, csak egy kis ész,/ az ember már elfárad harminc fölött:/ vén vagyok akár a Föld...”) Szinte tinik voltak akkor még a magyar srácok. Szörényi Szabolcs mély basszushangjához is nagyon illik ez a sláger. És a feltaláló is „keresztapjuk”, hiszen a lemezen őt is többször megidézik. Neki köszönhették a hangrögzítést...

Szerző: Sebestyén Péter (2020-11-10)

1 / 7 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/sikeres-jezus/> internetes címről származik. A cikket 2021-05-18 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Edison is huszonegy éves korában rendezte be laboratóriumát a New Jersey állambeli Menlo Parkban, és főállású feltaláló lett. Csapatával mindig legalább negyven különböző terven dolgozott párhuzamosan, és évente több mint száz szabadalmi kérelmet adtak be. Lázás munkatempója és teljesítőképesége miatt a helyi lakosok egyszerűen varázslóként emlegették. De nem volt mindig sikeres. Sok találmánya, úgy tűnt, veszendőbe megy, egyik csúfos kudarcot a másik követte, de esze ágában sem volt, hogy feladja. Közel tízezer kísérletet hajtott végre – makacs kitartásáért gyakran kinevették, – mire aztán 1879-ben feltalálta az izzólámpát. Mikor visszatekintett eseménydús pályafutására, úgy fogalmazott: *„Nem vallottam kudarcot. Találtam tízezer módszert, ami nem működik...”* Azt szokta mondani, csak úgy önbiztatásként: *„Nem csüggedek, mert minden félresikerült próbálkozás egy lépés előre.”* Ő a lehetőségekben hitt, amelyek közül van, ami működik, van, ami nem. A lényeg, hogy kitartsunk. Ha Isten oldalán állunk, mindig győzni fogunk.

Ma a kapitalizmus farkastörvényei szerint működő piacgazdaságban a sikeres embereknek kedvez az élet. A közfelfogás szerint legalábbis. Dunát lehetne rekeszteni a sok jó tanáccsal, mely a világhálóról, könyvekből árad, melyekkel vállalkozásokat, egyéni sorsokat próbálnak átgyúrni, berakva őket a pszichológiai agyamosodába. A sikerorientált felfogás, „értékrend” jól működő tippjeit olvassuk, halljuk, látjuk reklámokon, motivációs életedzéseken, tömeggyőzködő influenszer-

Szerző: Sebestyén Péter (2020-11-10)

2 / 7 oldal | © Katolikus.ma

tréningeken. Hihető, pozitív üzenetek, megszívlelendő attitűd áthangolások mind, amikre felkapjuk fejünket: legyenek céljaid, gondolkozz pozitívan, legyen önbizalmaid, azt csináld, amit szeretsz, s azt ismételd sokszor, a kemény munka, az elszántság, a magadba vetett hit előbb utóbb meghozza a teljesítményt is. De klasszikusokat is idézhetnénk. Einstein szerint: *„Ha az életben az elérhető sikert A-nak vesszük, akkor $A = X+Y+Z$. X a munka, Y a játék, Z pedig, hogy befogod a szád...”* Shakespeare meg azt mondja: *„Árulónk a kétség: attól foszt meg, mit könnyedén elérnénk. Ha volna merszünk.”* (Szeget szeggel) *„Siker az, ha szereted önmagadat, szereted, amit csinálsz, és szereted, ahogy csinálod”* - tartja Maya Angelou. Moldova György szerint egyetlen rothadt almával is lehet jól menő gyümölcsboltot nyitni... Müller Péternél a kis sikerek is fontosak. Ő úgy véli, *„ne azt nézd, milyen messze vagy még, hanem azt is, ahová már elértél.”* Csontos Márta megfogalmazása pedig még ütősebb: *„A siker titka abban rejlik, hogy többször kell felállnod, mint ahányszor elesel...”*

Mi ez a bűvös szó, amely még a keresztények közt is ekkora létjogosultságot szerzett? Olyan, mint a boldogság, vagy még fontosabb? Kell-e hajszolni? Mit látunk Jézusnál, a mi Mesterünkénél: Ő sikeres volt?

Az evangéliumok tanúsága szerint egyáltalán nem. Az egyszerű nép körében talán sikeres volt, mert tömegek követték, *„úgy tanított, mint akinek hatalma van, nem*

Szerző: Sebestyén Péter (2020-11-10)

3 / 7 oldal | © Katolikus.ma

úgy, mint az írástudók.” (Mt 7, 29) Emberként ez is lett a „veszte”. Pedig küldetése lett volna saját hazájának fiait Istenhez vezetni. Mégis inkább vállalta a kereszthalált, mintsem eltérjen az Atya akaratának teljesítésétől. Így pedig minden embert megváltott. Saját népét is. Nem az elvárásoknak akart megfelelni, nem a politikai hatalmasok szájíze szerint hirdette Isten országát, és saját magát sem akarta előtérbe helyezni, előre tolni. Nem rendítette meg a királlyá emelés kísértése, nem egyezkedett kompromisszumokat kötve sem Pilátussal, sem Heródesssel, pedig akkor még „emberileg” élhetett volna, nagy karriert futhatott volna be. Jézus a siker szót nem is használta. Annál inkább a bölcs, vagy az **okos** kifejezéseket. Ő a sikert másban látja: *„Az okos ember sziklára építi házát...”* (Mt 7, 24); *„Az okosak lámpáikba olajat is hoztak...”* (Mt 25, 4); *„Esztelen, még az éjjel számon kéri lelkedet, kié lesz, amit gyűjtöttél?...”* (Lk 12, 20); *„Az én eledelem az, hogy Atyám akaratát teljesítsem...”* (Jn 4, 34); *„Az Úr lelke van rajtam elküldött, hogy a szegényeknek örömhírt vigyek...”* (Lk 4, 18); *„Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye föl keresztjét...”* (Mt 16, 24)

A siker szó a Bibliában is ritkán szerepel. Dávidnál olvasunk róla: *„Dávidnak minden vállalkozása sikerrel járt, mert vele volt az Úr.”* Egy sorral arrébb meg Saulról ír, aki félni kezdett Dávidtól, mert sikereket ért el. Előtte meg úgy fogalmaz a szentírő: *„Saul félt Dávidtól, mert vele volt az Úr. Saultól azonban elfordult.”* ((1Sám18, 12-16) Vagyis Dávid nem a harci cselekményekben, az

Szerző: Sebestyén Péter (2020-11-10)

4 / 7 oldal | © Katolikus.ma

ország menedzselésében, vagy a nőknél volt „sikeres”, hanem sikerének titka abban állt, hogy vele volt az Úr. Innen, ebből a bensőséges Isten-kapcsolatból indult Dávid hivatása is. Ennyit ír a Biblia a sikerről.

Mi pedig szinte kényszeresen sikeresek szeretnénk lenni, mert azt magyarázzuk be magunknak, hogy csak így lehetünk életrevalók. Ez a fejlődés, a haladás, a javak kiegyenlítődének, a boldogságnak a záloga. Azt hiszem, valami győzedelmes, jóléti kereszténységi maszlag ez, ami valamikor Amerikából terjedt el, és megtöltötte a világot. Ezek a szabad keresztény eszmék széles mosollyal hirdetik: ha velünk az Úr, mindenben sikeresek lehetünk. Beleértve még a lottónyereményt is... O happy day! Szinte áldásként tekintenek a sikerre, mert akkor azzal Isten visszaigazolta hitüket. Milyen jó, ha egy hívő meggazdagodik, segíteni tud másokon is, nem? Isten azt akarja, hogy sikeres légy, bontakoztasd ki tehetségedet, talentumaidat, kamatoztasd mások szolgálatára... Ebben nincs semmi kivetnivaló. Olyan megfogalmazást is olvastam, hogy: *Istennek az az érdeke, hogy sikeresek legyünk...* A megtéréseket, a kereszténység győzelmét is sikertörténetekként tálaljuk. Ferenc pápa szerint viszont: *Jézus elengedte a sikert.* Ez azért már más... Ezt már hallhatja az afrikai nyomornegyed vagy a vásárhelyi lakótelep lakója, és a szegény asszony két fillérjének történetével is inkább összeegyeztethető. A keresztények is örülnek, amikor sikerül a vizsgájuk, sikeresen végigfuttatnak egy pályázatot. Sikerélmény nekik is, ha a gyerek

Szerző: Sebestyén Péter (2020-11-10)

5 / 7 oldal | © Katolikus.ma

bejutott az egyetemre, vagy elérték egy célt, amit elterveztek. De nem omlanak össze, ha sikertelenség éri, ha másképp alakult az életük, mint ahogy szerették volna, mert számukra siker vagy kudarc, egyaránt Isten szeretetének jele. Mert ők nem a sikerért élnek, hanem Istenért.

A siker, mint üzenetközvetítő fogalom szembesít. Mik, kik vannak az én „sikerlistámon?” Bálványozom-e Isten ajándékait? Kincs, hírnév, földi vágyak, önmagam szeretete mind-mind egy-egy dobbantó a sikerhez, és milyen könnyen el lehet veszni benne. És, ha kudarc ér, akkor Isten elhagyott, büntet? Az nem lehet, hogy ne én legyek a legjobb. Inkább legyek sikeres, vesszen az öröm, a szép, a szent, az igaz, mintsem mások lúzerként, vesztésként könyveljenek el.

A siker mára már önbecsülésünk fokmérője lett. Maupassant *Az ékszer* c. írása egy hivatalnokról és feleségéről szól, akik szeretnének felemelkedni, és szégyellik szegénységüket. Egyszer meghívást kapnak egy bálba. A feleség gazdag barátnőjének ékszerét kéri kölcsön az estére, hogy ne nézzék le szegénysége miatt. Az ékszert azonban elveszíti. Óriási adósságokba keveredve megvásárol egy ugyanolyan nyakéket, hogy tulajdonosának visszaadhassa. Húsz évet dolgoznak férjével, hogy az adósságokat törlesszék. Még gyermeket sem vállalnak. Egy váratlan találkozás során derül ki, hogy az elvesztett ékszer egy olcsó, de remek utánpótlás volt, amiért ő cserébe egy valóságos nyakéket szolgáltatott vissza, és erre

Szerző: Sebestyén Péter (2020-11-10)

6 / 7 oldal | © Katolikus.ma

rámert az élete.

A siker is lehet ilyen hamis ékszer. A jóléti evangélium köntösébe bújtatva akár önbecsapásként is. Óriási csapda, mely biztosan garantálja a belső béke elvesztését, a zaklatottságot, a hajszolt ember szorongását. Nem lenne-e életünk sokkal inkább akkor sikertörténet, ha mernénk vállalni a Keresztelő János-i magatartást: *Nekem kisebbednem kell, hogy Ő növekedjék?!... Bennem.*

Az a baj a sikerrel is, hogy bálványozzuk. Bebújik a tudatalattinkba. Azokhoz mérjük magunkat, akik „sikeresekek”. Hogy hozzájuk képest tudjuk sajnáltatni magunkat. Célnak tekintjük. Pedig a siker nem cél. Én nem szeretnék s nem is akarok sikeres lenni. Én azt szeretném, hogy Isten tegyen boldoggá. Az Ő szeretetével. Örökre. S h a már itt a földön ezzel megkínál, netán elkényeztet, az legyen az Ő sikere...

Akkor érhet sikertelenség, jöhet kudarc, a „sikerem” titka Jézus.

Szerző: Sebestyén Péter (2020-11-10)

7 / 7 oldal | © Katolikus.ma